

Bruselj, 24. februar 2023
(OR. en, fr)

Medinstitucionalna zadeva:
2022/0147(COD)

6363/23
ADD 1

CONSOM 42
MI 107
COMPET 105
EF 46
ECOFIN 140
DIGIT 22
CODEC 180
CYBER 31

DOPIS

Pošiljatelj:	Odbor stalnih predstavnikov (1. del)
Prejemnik:	Svet
Št. predh. dok.:	6065/23
Št. dok. Kom.:	9053/22 + ADD1-4
Zadeva:	Predlog DIREKTIVE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o spremembi Direktive 2011/83/EU glede pogodb o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, in razveljavitvi Direktive 2002/65/ES <i>splošni pristop</i> – izjavi

V prilogi vam pošiljamo izjavi Italije in Luksemburga o navedeni zadevi za sejo Sveta za konkurenčnost 2. marca 2023. Izjavi bosta vključeni v zapisnik seje Sveta.

IZJAVA ITALIJE

**O PREDLOGU DIREKTIVE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA O SPREMEMBI
DIREKTIVE 2011/83/EU GLEDE POGODB O FINANČNIH STORITVAH, SKLENJENIH
NA DALJAVO, IN RAZVELJAVITVI DIREKTIVE 2002/65/ES**

Italija meni, da je še vedno treba pojasniti nekatere vidike predloga, da bi se izognili negotovosti pri njegovi uporabi.

Glavni pomislek Italije se nanaša na pravilno uporabo **načela *lex specialis*/subsidiarnosti**.

Italija meni, da **bi morala sektorska disciplina, kadar sektorski pravni akt EU ureja določeno finančno storitev**, zaradi jasnosti in pravne varnosti **v vsakem primeru prevladati nad revidirano direktivo o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo**. Evropski zakonodajalec pri sprejemanju sektorske zakonodaje dejansko podrobno oceni, kako bo zadeva urejena glede na posebne značilnosti trga in reguliranega proizvoda.

Če bi se revidirana direktiva o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo uporabljala za proizvode/storitve, ki jih že ureja sektorska zakonodaja, bi to ogrozilo odločitve, ki jih je zakonodajalec že sprejel v posameznih sektorjih. Na primer, uporaba pravice do odstopa od pogodbe, ki jo zagotavlja revidirana direktiva o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo, tudi če obstaja sektorska zakonodaja, v kateri pa ni določene te pravice, kot v direktivi o plačilnih storitvah na notranjem trgu, bi lahko bila zapletena ali celo nezdružljiva z naravo opravljene storitve ter **bi lahko privedla do resne pravne negotovosti in pravnih postopkov na sodiščih**.

Italija poleg tega vidi morebitne težave v ohlapni opredelitvi „finančnih storitev“. Na splošno se **zavzemamo za to, da bi se „finančne storitve“ v revidirani direktivi o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo urejale le, če so kot take opredeljene že v nacionalnem zakonodajnem aktu ali zakonodajnem aktu EU.** V nasprotnem primeru bi bila pravna negotovost velika, saj bi bile dopustne različne razlage o „finančnih storitvah“, sektorski nacionalni organi pa bi lahko bili odgovorni za to, ker ne nadzorujejo storitev, katerih narava je vnaprej negotova.

Italija poleg tega ne podpira ukinitve možnosti, da države članice ohranijo ali sprejmejo strožje določbe o ustreznih razlagah predlaganih pogodb o finančnih storitvah potrošniku. Brez te možnosti bi bilo treba obstoječe strožje nacionalne predpise na tem področju razveljaviti, kar bi pomenilo zmanjšanje varstva potrošnikov, česar ne moremo podpreti.

Italija zato upa, da bo vse te vidike direktive mogoče izboljšati med tristranskimi pogajanjmi.

Izjava za zapisnik Sveta

Svet za konkurenčnost z dne 2. marca 2023

Izjava Luksemburga

Predlog direktive glede pogodb o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo

Čeprav Luksemburg podpira sprejetje splošnega pristopa, želi izraziti pomisleke v zvezi z nekaterimi ključnimi vidiki predloga, ki so bili med razpravami izkrivljeni.

Luksemburg v celoti podpira cilj te zakonodaje, tj. z uskladitvijo nekaterih pravil o varstvu potrošnikov dokončno oblikovati notranji trg za čezmejne pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, meni pa, da mandat Sveta ne omogoča uresničitve tega cilja.

Luksemburg obžaluje, da nekatere ključne določbe kljub harmonizaciji državam članicam omogočajo, da uvedejo *nove* ovire za notranji trg. To otežuje čezmejne transakcije, potrošniki pa se še vedno soočajo s pravno razdrobljenostjo po vsej EU.

Besedilo v sedanji obliki

- ne zagotavlja pravne varnosti in jasnosti na ravni EU, zaradi česar morajo podjetja pri sklepanju potrošniških pogodb potencialno analizirati in uporabljati 27 različnih nacionalnih zakonodaj;
- ne zagotavlja pravne varnosti na nacionalni ravni, saj povezava med predlaganim besedilom in obstoječo sektorsko zakonodajo ni jasna.

Luksemburg upa, da bo v naslednjih fazah zakonodajnega postopka še mogoče izboljšati besedilo.